

Tööd näituselt "Sõrmus – ehe igaveseks"

Esther Knobel

Castello Hansen

Linda Marie Karlsson

HÄID KUNSTIELAMUSI JA KAUNIST JÕULUAEGA SOOVIDES,

TEIE ETDM

Selle aasta viimasest ETDM-i uudiskirjast leiate meenutusi möödunud näitustest ja heidame pilgu tulevale, räägime põnevast asjast, kutsume lapsi töötubadesse ja teid kõiki näitustele.

Täname meeldiva koostöö eest ja kohtumiseni muuseumis!

ETDM-i selle aasta viimased näitused on "Klassikud. Elo Järv" ning "Sõrmus – ehe igaveseks".

Ekskursioon ja töötuba

Jõulud klassikuga

10. detsembril kell 12-16

Eesti Tarbekunsti- ja Disainimuuseum ootab kõiki huvilisi ekskursioonile äsja avatud näitusel "Klassikud. Elo Järv".

"Klassikute" sarjas juba kaheteistkümnendal näitusel eksponeeritakse rikkalikku ülevaadet eesti ainukese nahaskulptori Elo Järve põnevast loomingust – umbes sadakond taiest ajavahemikust 1974–2010.

Elo Järve nahkskulptuurid on saanud ainulaadseks nähtuseks eesti kultuurimaastikul.

Need fantaasiarikkad ja maagilised taiesed oleksid nagu hingavad organismid, mis elavad väljaspool pidevalt muutuvaid ajalikke tõekspidamisi ja moetrende.

Ekskursioonid toimuvad kell 12 ja kell 14 näituse kuraatori Anne Tiiveli juhtimisel.

Kell 12-16 on muuseumis avatud töötuba, kus igal külastajal on võimalus valmistada nahast väike jõulukink ja voltida sellele kinkekarp. Juhendajaks on muuseumipedagoog Alice Kessler. Ootame osalema nii lapsi kui täiskasvanuid, eelkooliealisi koos vanematega.

Osavõtt muuseumipiletiga.

Lisainfo:

Alice Kessler

Tel: 627 4607, 5666 1657

e-mail: haridus@etdm.ee

Elo Järv. Öö ja uni. 1992. 50x35x35

Klassikud. ELO JÄRV

26.11.2011-26.02.2012

ETDM-is 25. novembril 2011 avatud näitusel sarjast „Klassikud” tutvustatakse nahaskulptor Elo Järve loomingut. Eksponeeritud on umbes sadakond taiest ajavahemikust 1974–2010.

Elo Järve loodud nahkskulptuurid on saanud ainulaadseks nähtuseks eesti kultuurimaastikul. Need fantaasiarikkad ja maagilised nahkskulptuurid oleksid nagu elavad ja hingavad organismid, mis elavad väljaspool pidevalt muutuvaid ajalikke tõekspidamisi ja moetrende. Elo Järv on öelnud oma loomingu kohta talle nii omase delikaatse kujundliku huumorikilluga: „See on maailma tunnetamise viis, nagu putuka tundlad või kassi vurrud”.

Nahk on kunstniku jaoks tundlik ja elus olnud materjal, mille abil ta annab edasi eluslooduse faktuure, valguse mängu pinnareljeefide kumerustel. Vormidega seostub orgaaniliselt naha piteeditundeline koloreerimine, mis kohati muutub aga tõeliseks värvipeoks. Ühelt poolt on kunstnikule oluline materjalipärasus, teiselt poolt aga veelgi tähtsam on – vaimsus.

Vaatamata näilisele sarnasusele on Elo Järve tööd ajas muutuvad. Alustanud kõrgvooli tehnikas köidetest ja skulpturaalsetest karpidest, jõudis ta skulptuuride maailma. Portreterides müstilise ruumi olevusi märkab ta, et selle ruumi taga on veel üks palju suurem ruum. Ta mõistab, et selle kirjeldamiseks jääb nahast väheseks. Ent siiski otsustab ta teekonda jätkata, et täiendada oma elu näitust, lisades sinna juurde pimedusest valguse kätte toodud osi.

Elo Järv lõpetas 1964. aastal kiitusega Eesti Riikliku Kunstiinstituudi nahakunsti eriala. Aastatel 1964–1975 töötas reklaami alal ja kunstilise toimetajana kirjastuses „Eesti Raamat”. Alates 1975. aastast tegutseb vabakutseline kunstnikuna. Eksponeerinud oma loomingut arvukatel isik- ja grupinäitustel nii meil kui ka raja taga. Muude autasude kõrval on talle omistatud Kristjan Raua nimeline kunsti aastapreemia (1983). 2006. aastast on Eesti Kunstnike Liidu auliige.

Näitusega kaasneb mahukas kataloog.

Anne Tiivel
Kuraator

Tuleb teiselt poolt. 1998. 110x110x30

Templitele II, III. 1990. 80x65x55, 80x55x45

Öö. Kuu. 1992. 30x60x60

Sõrmus – ehe igaveseks

11.11.2011-15.01.2012 trepigaleriis

Sõrmus – kõige igapäevasem ehe, mis on täis tähendusi, isiklik sõnum, mis vahel ilmutab ennast tehnilise ime või puhtal kujul kaunistuse ja ilu näol.

Ta võib nõuda tähelepanu, ta võib olla kutse mängule, võib olla täidetud pisarate ja saladustega, ja teda võib kanda kas päeva või igavesti.

Austusavalduseks sõrmusele, on Galleri Hnoss kutsunud kõik ehtekunstnikud kes on esinenud galeriis alates selle algusest 1997. aastal, looma sõrmust. Tulemus on näha näitusel “Sõrmus – ehe igaveseks”. Ekspositsioon, mis koosneb enam kui sajast sõrmusest, on elav kogum erinevaid väljendusi, mõtteid ja vorme.

Ühtlasi teatab Galleri Hnoss, et näitusega “Sõrmus – ehe igaveseks” muutub galerii tegevus, peale seda jätab galerii oma füüsilise näituseruumi ja tegutseb tulevikus teisel viisil.

Galleri Hnoss rahvusvaheliselt orienteeritud programm näitab kaasaegse ehtekunsti erinevate väljenduste laia skaalat. Hnoss asub Konstepideminis (Kunstiepidemia), endises epideemiahaigla kompleksis Göteborgis. See on ergas keskkond täis ateljeesid, galeriisid, kultuuriasutusi, kus töötab üle 100 erineva valdkonna kunstniku.

www.konstepidemin.se

Kunstnikud:

Ingjerd Hanevold, Norra, Lena Bergestad-Jonsson, Rootsi, Per Suntum, Taani, Kim Buck, Taani, Christer G. Jonsson, Rootsi, Peter De Wit, Rootsi, Otto Künzli, Saksamaa, Andreas Treykorn, Saksamaa, Verena Siber-Fuchs, Šveits, Margareth Sandström, Rootsi, Karin Johansson, Rootsi, Sigurd Bronger, Norra, Esther Knobel, Iisrael, Tore Svensson, Rootsi, Anette Kraen, Taani, Beppe Kessler, Holland, Mona Wallström, Rootsi, Ari Turunen, Soome, Synnøve Korssjøen, Norra, Konrad Mehus, Norra, Onno Boekhoudt, Holland, Ulrika Swärd, Rootsi, Rian de Jong, Holland, Christoph Zellweger, Šveits, Helena Lehtinen, Soome, Helena Sandström, Rootsi, Jamie Bennett, USA, Lotta Åström, Rootsi, Karen Ihle/Jens Eliassen, Taani, Johanna Dahm, Šveits, Petra Schou, Rootsi, Adam Paxon, Šotimaa, Bruce Metcalf, USA, Eva Dora Lamm, Taani, Ruudt Peters, Holland, Barbara Paganin, Itaalia, Kasia Gasparski, Taani, Annelies Planteydt, Holland, **Kadri Mäik, Eesti**, Lena Olson, Rootsi, Tarja Tuupanen, Soome, Manuel Vilhena, Portugal, Castello Hansen, Taani/Rootsi, Gijs Bakker, Holland, Cecilia Johansson, Rootsi, Gunilla Grahn, Rootsi, Vera Siemund, Saksamaa, Karl Fritsch, Saksamaa, Nel Linssen, Holland, Margaret West, Austraalia, Lars Sture, Norra, Kerstin Ringedal, Rootsi, Fabrice Schaefer, Šveits, Lucy Sarneel, Holland, Elise-Ann Hochlin, Norra, Georg Dobler, Saksamaa, Katja Prins, Holland, Ramon Puig Cuyás, Hispaania, Xavier Monclús, Hispaania, Mah Rana, Inglismaa, Peter Bauhuis, Saksamaa, Silke Trekel, Saksamaa, Terhi Tolvanen, Soome/Holland, Svenja John, Saksamaa, Jivan Astflack, Inglismaa, Anna Unsgaard, Rootsi, Charlotte Sinding, Rootsi, Sonia Morel, Šveits, Pia Aleborg, Rootsi, Marc Monzó, Hispaania, Andi Gut, Šveits, Anna Martinsson, Rootsi, Ulrich Reithofer, Austria/Holland, Peter Hoogeboom, Holland, Mari Ishikawa, Jaapan/Saksamaa, Annika Åkerfelt, Rootsi, Karin Seufert, Saksamaa, Peter Skubic, Austria, Lina Petersson, Rootsi/Inglismaa, Sara Borgegård, Rootsi, Erik Kuiper, Holland, Ineke Heerkens, Holland, Bettina Speckner, Saksamaa, Sebastian Buescher, Inglismaa/Saksamaa, Warwick Freeman, Uus-Meremaa, Iris Neuwenburg, Holland, Jiro Kamata, Saksamaa/Jaapan, Anne-Marie Bernhardt, Rootsi, Hanna Hedman, Rootsi, Lin Cheung, Inglismaa, Bas Bouman, Holland, Birgit Laken, Holland, Norman Weber, Saksamaa, Gemma Draper, Hispaania, **Kristi Paap, Eesti**, Alexander Blank, Saksamaa, Klara Brynge, Rootsi, Mia Maljojoki, Soome/Saksamaa, Jenny Klemming, Rootsi, Jantje Fleischhut, Holland, Mikiko Minewaki, Jaapan, Carolina Claesson, Rootsi, Linda Marie Karlsson, Rootsi, Maria Ylander, Rootsi, Åsa Christensson, Rootsi.

UUTMOODI. Innovatsiooninäited Eesti disainist XX ja XXI sajandil

17.09.-06.11.2011

17. septembrist kuni 6. novembrini oli muuseumis võimalik vaadata Ene Läki koostatud mitmekülgset eesti disaini käsitlust, mis keskendus innovaatsilisuse ja uute ideede maastikule, seda nii disainerite koostöös ettevõtetega kui ka iseseisvate praktikute töödes. Näituse eesmärgiks oli rõhutada uuenduslikkust Eesti disainis ja tuua välja ka disaini n-ö peidus pool, eksponeerides muuhulgas seadmeid ja masinaid, kus disaineri töö on tooteloomisprotsessis määrav tähtsus. Näituse materjal hõlmas XX ja XXI sajandit ja teoseid eksponeeriti lähtudes uudsuse kriteeriumist disainile olemuslikes kihtides: funktsioon, konstruktsioon, tehnoloogia, materjal, vorm, traditsioon, tähendus. See andis võimaluse vaadelda Eesti disaini saavutusi laiemalt ning selgitada ka sündinud lahenduste tekkepõhjust ja -mehhanisme.

Näitus toimus Euroopa Innovatsioonifestivali IF ja Disainiöö raames ning sai teoks Eesti Disainerite Liidu ja Eesti Tarbekunsti- ja Disainimuuseumi koostöös.

Kuraator: Ene Läck

Näituse kujundajad: Pavel Sidorenko, Veiko Liis

Näituse graafiline kujundus: Tuuli Aule

Portselanvormi võlu ja võim

Näitus „Vorm portselanis” 24.09.-06.11.2011

Igal kunstnikul on portselaniga oma isiklik suhe.

Näitusel oli see nähtav kaheti: läbi tehtud tööde ja läbi autorite arvamused.

Portselanilt – nii serviisilt kui ka vormilt – oodatakse eeskätt meeleolu loomist.

Portselan võib meie hingekeeli liigutada; tegu on valguses elustuva musikaalse materjaliga.

Sellel näitusel eksponeeriti viieteistkümne kunstniku töid. Mõned neist jagasid vaatajaga oma mõtteid portselanist või andsid luulevormilise vihje sõnutsi.

Laskemgi siinkohal neil autoreil, kes seda vajalikuks pidasid, kõnelda.

Autorite tõdemustest aimub, et portselanil kui materjalil võib nende üle olla mingi omalaadne võim – seega ilmselt võluvõim.

Loodetavasti painutavad end selle tabamatu võimu alla ka heausksed vaatajad.

Airi Ligi
kuraator

Haja Eist:

Portselan on materjal, mis laulab sulle sinu oma kordumatut laulu, kui sa seda mõistad, usaldad ja armastad. (Ja tegelikult on nii kõigega siin elus.)

Leo Rohlin:

Kust pärineb sõna PORTSELAN?

Portugali- ja itaaliakeelsest sõnast porcellana ehk pörsake, millega Portugalis nimetati väikseid merekarpe. Need olid vahetuskaubaks kauplemisel Kaug-Idaga, kust tulid Euroopasse ka esimesed portselanitooted. Seega sai õilis ja kuninglik portselan oma nime pörsakeselt.

(Allikas: An Encyclopaedia of the Ceramic Industries by Alfred B. Searle Volume II. 1930)

Merike Hallik:

KONDIPORTSELAN on valge, läbikumav, pehmeportselani liik, mille nimetus tuleb massi koostises sisalduvast kondituhast. Välja töötati see 18. saj. teisel poolel inglise keraamiku Josiah Spode'i poolt ja on eriti populaarseks kujunenud just Inglismaal.

Kondiportselani on võimalik vormida väga õhukeseks, kuid materjal on deformatsioonitundlik ning seetõttu tuleb töid põletada ette kõrgemal temperatuuril (1200°-1300°C). Põletamisel kasutatakse toetuseks kapsleid ja tööd pakitakse vormi hoidmiseks alumiiniumoksiidi sisse.

Glasuurida võib tavaliste madalkuumusglasuuridega, põhiliselt kasutatakse läbipaistvat glasuuri (1050°-1150°C).

Kondiportselani on silmapaistvalt õrn ja valge ning lummab vaatajat, ta on rohkem hinnatud unikaalloomingus.

Jarõna Ilo:

Tööstuslik lehtportselan – inglise keeleruumis KERAFLEX ja saksa omas KERAFOL – meenutab välimuselt paberilehte, kuid on ometigi painduv plastiline materjal. Seda toodetakse portselanisegust ja orgaanilisest seondajast, mis põletamise käigus välja põleb.

See patenteeritud toode pakub uusi tehnoloogilisi võimalusi. Kui portselaniga on vaja olla äärmiselt ettevaatlik, siis toore lehtportselaniga võib käituda nagu papitükiga: kuivana painutada, niiskena voltida, vormida, painutada, punuda ja lõigata (niisutada tuleb kuni mõnikümmend sekundit).

Keraflex kuivab kiiresti (näiteks 5 cm suurused esemed kuivavad 30 minutiga) ega pragune. Kuivamise ajal (kas õhu käes või ka radiaatoril) võib vastavalt vajadusele esemeid toetada. Kergelt tooreid töid on võimalik isegi põletada nii, et need ahjus ei praguneks ega lõhkeks.

Pärast põletamist on keraflexi tugevus ning läbipaistvus võrdne teiste tuntud portselanisortidega. Materjali põletatakse 1280°C juures.

Lehtportselaniga töötamine võib mind.

Tööd alustades on mul ees paksema paberi sarnane leht, mida võin lõigata ning voltida oma äranägemist mööda arvestamata igasuguseid tehnoloogilisi piire, mida tavaportselaniga töötamine ette seaks. Valminud ese on üliõhuke ning ma ei tea mingit teist materjali, mis edastaks paremini esemes endas mängivat rütmilist valguse, varju ning joonte mängu.

Maiju Altpere-Woodhead:

Monotüüpia-meetodi ühendamine värvipuhta ja läbipaistva Austraalia päritolu Walker's Imperial portselaniga aitab luua muljet mitmekihilisest, ent samas läbipaistvast määratlemata visuaalsest sügavusest.

Pille Kaleviste:

Valge portselan
kuu kuma su sees laulab
käe jälg elab siin.

Aigi Orav:

portselan – elastne, vastupidav, habras, kapriisne, jõuline, lubav, jutustav, võimas
mina – järjekindel, eklektiline, muutlik, paindlik, nõudlik, nõrk, jonnakas, võimas

mida mina tegin sinu heaks?
ehk unest äratasin ellu
unistades edasi

Rave Puhm:

Portselan on pirtsakas kaunitar.
Minu suhe portselaniga on armastuse-vihkamise suhe.
Armastust on rohkem ja nii püsib ilmselt ka soov suhelda.
Portselanil on alati varuks avastamata saladusi ja uusi üllatusi.

Liisa Pähk:

Portselan on naiselik materjal, mis kätkeb endas ühe tõelise naise omadusi – habras, kuid samas tugev...vooruslikult
puhasvalge... ja mõnikord kapriisne.
Neid omadusi silmas pidades on üsna kerge luua ehet naisele, kes peab endast lugu.

Kaie Pungas:

Erksa elu kirkad värvid
valgel.
Puhas, selge, õrn ja karge.

Annika Teder:

Sügistorm
Merel nii kaugel
kuhu läheb kohisev,
roheline tuul?

Karin Kalman:

Portselanist kui materjalist võib rääkida ainult ülivõrdes.
Portselan on kõige valgem, tugevam, peenem, elegantsem, delikaatsem, siidisem ja suursugusem aga ka kapriissem, tujukam,
ebaplastilisem ja kõige raskemini töödeldav keraamiline materjal.
Portselan on müstiline ja temaga töötamine on alati väljakutse.

IMBI PLOOMPUU keraamika ja graafika

08.07.-18.09.2011

Imbi Ploompuu (kuni 1958. aastani Karu) sündis 19. juunil 1926. aastal Tallinnas ajakirjaniku perekonnas.

Tema õpingud algasid Nõmme 6-klassilises Algkoolis ja jätkusid mainekas Tallinna Tütarlaste Kommertskoolis. 1946. aastal astus ta Tallinna Riiklikku Tarbekunsti Instituuti, mis 1952. aastal, kui Imbi Ploompuu selle keraamikuna lõpetas, kandis juba ERKI nime.

Kuid veel enne diplomini jõudmist, juba 1951. aastal, sai Imbi Ploompuust samas õppeasutuses joonistamise ja hiljem ka plastilise anatoomia õppejõud ning 1967. aastast dotsent. Üliõpilasi õpetas ta kuni 1996. aastani.

Kunstnike Liitu kuulub 1958. aastast.

Niisiis on tegu elupõlise pedagoogiga, sest pikka aega töötas kunstnik veel Tallinna Kultuuriülikoolis, õpetades soovijaile joonistamise ja maalimise algtõdesid.

Imbi Ploompuu huviväli pole piirdunud vaid keraamika ja joonistamise või maalimisega. Ta on kujundanud raamatuid ja kudunud mõned põimevaibad, ent küllalt kaaluka osa tema elutööst moodustavad minigraafika, eksliibrised ja joonistused.

Tema mitmekülgsus on ka vääriliselt tunnustatud.

1962. aastal sai ta Praha keraamikanäituselt hõbemedali.

Kolm diplomit pärinevad Lodži minigraafikanäituselt (1981), Frederikshavni eksliibrisenäituselt (1983) ja Lubini minigraafikabiennaalilt (1987).

Kui 1950. aastatel tegutses Imbi Ploompuu peamiselt portselanmaali vallas ja kujundas vastavalt ajastu vaimule mitmeid suuremõõtmelisi keraamilisi pannoosid, siis 1960. aastatest alates kuni 1990. aastateni on kunstnikku paelunud erinevate õõnesvormide, peamiselt vaaside pinnafaktuuri kätketud võimalused, loodus ja loodu kogu oma ürgjõulises tähendusrikkuses. Tema keraamikat iseloomustab 1970. aastatest alates nii tüüpiline imbiploompuulik faktuur, mis on vastavalt kunstniku soovile kas jämedam või õrnem ja õhulisem. Käsitsi modelleeritud paksuseinalisi anumaid, peamiselt vaase, ilmestab enamasti loodusest leitud detail. Tema töödes, nii materjalipõhises ja seega juba oma loomult asisemas keraamikas kui ka kujutatavas kunstis on sageli talle leebet südamlit romantilisust.

Kunstniku graafika peen tundlik detailirikkus võimaldab gemmi kompaktsusega pisikesele pinnale kätkeada intensiivset sõnumit, mis tähelepanelikumat vaatajat endasse korduvalt süüvima sunnib.

Kuigi nõukogude okupatsiooni aegset põlvkonda püüti võõrutada omatahtsi valjusti mõtlemisest (Imbi Ploompuud otse tsiteerides: "Tarkus tuli: suu on söömiseks, mitte rääkimiseks!"), on meil tegu kunstnikuga, kes kõneleb meelikõitvalt ühteaegu vähemalt kahes kunstidialektis – keraamikas ja graafikas.

Sellest ei suutnud teda võõrutada ka suur pedagoogiline koormus.

Nüüd, vahetult pärast Imbi Ploompuu 85. sünnipäeva, jääb üle vaid tänutähes liituda tema kunsti austajate ja õpilaste arvuka ringi parimate soovidega.

Airi Ligi
Kuraator

Islandi kaasaegne disain

17.08.-04.09.2011

Intervjuu näituse Kaasaegne Islandi Disain kuraatori Elísabet V. Ingvarsdóttiriga

Näitus Kaasaegne Islandi Disain oli disainifestivali Disainiöö eelüritus Eesti Tarbekunsti- ja Disainimuuseumis.

Kultuuripealinna ajaleht intervjueeris näituse kuraatorit **Elísabet V. Ingvarsdóttirit (EI)**, kes seadis näituse Tallinnas üles ning tutvustas näitust külastajatele.

Kuidas Islandi disaini kirjeldada ning milline on olnud selle areng läbi aastate?

EI: Hetkel areneb Islandi disain jõudsasti, millele aitasid kaasa suured muutused disainimaailmas seoses Islandi Kunstiakadeemia avamisega 2000. aastal ja Disainikeskuse loomisega umbes kolm aastat tagasi. Islandi disain on väga loominguiline ja see peegeldub ka meie näituse eksponaatides. Kuid kui rääkida Islandi disaini arengust, tuleks vaadata tagasi 1920ndatesse ja 30ndatesse aastatesse, kui kohalikud arhitektid ja disainerid selles vallas mõjule pääsesid. 50ndatel ja 60ndatel arenes jõudsasti mööblidisain, millele aitasid kaasa kaubandustariifid ja embargod. Kuid impordipiirangud kaotati 1970ndate alguses, kui Island liitus Euroopa Vabakaubanduse Assotsiatsiooniga (EFTA). Peale seda hakkasid imporditud tooted kohalikele tugevat konkurentsi pakkuma, millele järgnes tootmise järsk langus ja vähenes huvi Islandi disaini vastu ning mitu kümnendit ei toimunud sel alal eriti midagi, sest kasutati välismaiseid disainilahendusi. Kuid peale Islandi Kunstiakadeemia ning Disainikeskuse avamist on olukord hakanud muutuma ning inimesed on muutunud disainiteadlikumaks. Seega võib öelda, et Islandi disain sündis uuesti koos Kunstiakadeemia avamisega.

Islandi disaini on raske kirjeldada, sest selles on nii Skandinaavia kui muude maade mõjutusi. Paljud Islandi disainerid on õppinud välismaal ning see peegeldub ka nende töödes. Mida aeg edasi, seda keerulisem on Islandi disaini defineerida, sest see valdkond areneb pidevalt.

Millised trendid valitsevad hetkel Islandi disainis?

EI: Nagu ma juba varem ütlesin, areneb disainivaldkond pidevalt, eriti peale majanduskriisi. Öeldakse, et Islandi disain otsib hetkel oma nägu ja isikupära. Viimastel aastatel on disaini tugevalt mõjutanud tihe koostöö erinevate käsitöölaliste ja vabrikutega. Kunstiakadeemia on teinud koostööd ka talumeestega, et ehitada üles kohalikud turud. Näitusel Kaasaegne Islandi Disain on väljas mitmeid töid, kus on kasutatud traditsioonilisi mustreid, ornamente ja tehnikaid.

Lisaks sellele olen ma märganud ka seda, et Islandi disaini iseloomustab sageli see, et disainerid püüavad oma töödega võidelda oma iseseisvuse eest ja olla ainulaadsed.

Kas Eesti ja Islandi disaini saab võrrelda? Kas te oskate tuua näiteid nende erinevustest ja sarnasustest?

EI: Oma siinoldud aja jooksul on mulle jäänud mulje – ma käisin näiteks Eesti Disaini Majas – et Islandi ja Eesti disain on paljuski sarnased. Mõlema riigi disainis on tuntavad Skandinaavia mõjud. Seetõttu oli mul vahel ringi liikudes ja disainipoodides käies tunne nagu ma oleksin Stockholmis.

Eesti ja Islandi ajalugu ja taust on väga sarnased, me mõlemad oleme noored riigid (Island sai iseseisvaks aastal 1944). Samuti oleme me mõlemad väiksed riigid. Seetõttu on paljud tendentsid ja mõjud meie disainivaldkonnas sarnased – meie disainerid otsivad oma nägu, pöörduvad tagasi oma juurte juurde kasutades traditsioonilisi mustreid, püüavad ühendada vanu ja uusi tehnikaid jne.

Te mainisite, et te käisite Eesti Disaini Majas, kus Eesti disainerid saavad oma töid näidata ja müüa. Kas Islandi disaineritel on ka olemas selline koht, kus oma töid eksponeerida?

EI: Samasugust Islandi Disaini Maja nagu on Eesti Disainerite Liidu poolt juhitud Eesti Disaini Maja meil pole, kuid Reykjavíkis on viimaste aastate jooksul tekkinud palju väikseid disainipoode. Samuti on peale majanduskriisi muutunud inimeste mõtteviis ning inimesed eelistavad osta kohalikku disaini. Sel moel toetavad nad kohalikku tootmist ja aitavad kaasa disaini arengule (See võib olla ka põhjuseks, miks meil pole oma Islandi Disaini Maja).

Näitus "Islandi kaasaegne disain"

Nii noored ja lootustandvad kui juba tunnustatud disainerid on viimastel aastatel toonud Islandi disainimaailma uut hingamist, mida iseloomustab uudishimu, tundlikkus ja optimism. **Kaasaegne Islandi Disain** jutustab loo sellest, kuidas need arengud toimusid, esitledes peaaegu 30 disaineri ja disainimeeskonna töid. Esindatud disainerite tööd annavad ülevaate nii kaasaegsest Islandi disainist kui ka selle ideoloogiast. Näituse eesmärgiks on väärtustada head disaini ja inimühiskonna leidlikkust, mis on arengu alustaladeks.

Näituse korraldas Eesti Disainerite Liit koostöös Islandi Disainikeskuse ja Eesti Tarbekunsti- ja Disainimuseumiga.

Piret Potisepp

Uued muuseumiprogrammid

ETDM-il on kolm uut toredat muuseumiprogrammi:

“Elus asja maagia”

Sihtgrupp: 7–18-aastased, 10-25 õpilast

Kestvus: 60 minutit

Hind: 2.50 eurot õpilase kohta

Haridusprogramm põhineb näitusesarjal “Klassikud“, kus seekord tutvustatakse nahakunstnik Elo Järve loomingut.

Juba ammustest aegadest alates on nahka kasutatud erinevate tarbeesemete valmistamiseks ja kaunistamiseks. Nahakunst on olnud alati seotud millegi vajalikuga – riided, raamatuköited, karbid jpm. Elo Järv on aga selle klassikalise materjali voolinud uudsesse ja suuremõõtmelisse vormi. Nahk on tema käe all saanud skulpturaalse väljundi, kandes endas kunstniku mõtteid elust. Elo Järv on püüdnud luua teoseid, mis justkui elaksid ja hingaksid, sisaldaksid endas elusolendi maagiat.

Haridusprogramm seletab lahti kunstniku maailmavaate, aitab paremini mõista ja jälgida eesti nahakunsti ühe põnevama autori Elo Järve loomingut. Muuseumitund algab ekskursioonist näitusesaali ja lõpeb muuseumi töötoas, kus kõik saavad ise tutvuda naha kui materjaliga ja kujundada ning valmistada endale võtmehoidja.

Haridusprogrammi on võimalik tellida kuni 27. jaanuarini 2012.

Tule ja koge “Elus asja maagiat” – midagi omapärast ja unikaalset!

“Öökulli kootud lood”

Sihtgrupp: 5–8-aastased, 10-25 last

Kestvus: 50 minutit

Hind: 2.50 eurot lapse kohta

Kootud lood on haridusprogramm, mis tutvustab lastele muuseumi püsiekspositsioonis olevaid vaipu ja tekstiile ning lugusid, mida kunstnikud neisse on kudunud.

Uurime, kuidas vaibad valmivad, millistest materjalidest on neid võimalik teha ning missugune otstarve on vaipadel läbi aegade olnud.

Iga laps saab ka punumises ise kätt proovida ning valmistada toreda öökulli.

Tule RUTTU ja hakkame koos lugema kootud JUTTU!

“Jaht museaalidele!”

Sihtgrupp: 9–...aastased, 10-25 õpilast

Kestvus: 45 minutit

Hind: 2.50 eurot õpilase kohta

See haridusprogramm on neile, kellele meeldib teadmisi omandada aktiivselt tegutsedes-liikudes.

Programm tutvustab erinevaid tarbekunstialasid läbi põneva orienteerumismängu museaalide keskel.

Iga osaleja saab orienteerumiskaardi, mille abil hakkab püsiekspositsioonis kaardile märgitud esemeid otsima. Iga leitud ese tähistab ühte tarbekunstiala.

Mängu tulemusi kontrollitakse koos muuseumipedagoogiga, kes tutvustab leide lähemalt.

Auhinnaks palju uusi teadmisi ja liikumisrõõm!

Endiselt olete oodatud osalema muuseumiprogrammis “**Minu märk**”, kus igaüks saab valmistada endale päris oma rinnamärgi.

Lisainfo ja registreerimine:

627 4607, 5666 1657, haridus@etdm.ee

Hiljuti õnnestus muuseumil omandada elegantne käsitöögarnituur originaalvutlaris. Öösinise sametiga vooderdatud pesastatud karbis on tikkimistarvete täisvarustus: käärid, nõeltevutlar, sõrmkübar ning heegelnõel. Sisule vääriliselt on kujundatud vutlar ka väljast: tume kartong messingsulguritega ja nende vahel siit kirjaga: O/Ü J.KOPF, TALLINN, PIKK 27. Vutlar ongi ainsaks vihjeks Kopfi ettevõttele, sest meistri märki me esemetelt ei leia, küll aga kannavad kõik töövahendid Eesti Vabariigi väärismetallimärki lõvi ovaalis ning hõbeda proovi 800 või 93. Üks meistrimärk leidub siiski heegelnõela käepidemel, S täht kolmnurgakujulises templis, mis viitab asjaolule, et kasutatud on sisetoodud toorikuid. Kõik detailid – käepidemed, nõelavutlar, sõrmkübar – on kujunduselt ühesugused, lihtsa vormi ja dekooriga, kui kaunistuseks mitte pidada eseme vormi jälgivat topeltjoont.

Teistest pisut edevamaks osutub sõrmkübar, mille lillast ametüstist lohuline põhi võib põgusal vaatamisel märkamatuks jääda. Ilust tähtsamaks peetakse siiski sõrmkübara mugavust, kuna selle otstarve on nii kaitsta sõrme kui ka tõugata nõela tikkimisel, sestap ongi oluline, et seinad ja põhi oleksid lohulised. Hõbedast ja pronksist sõrmekaitseid kasutasid juba vanad roomlased, neid on leitud 2. sajandi hauapanustest. Sõrmkübara tööstuslik tootmine algas tõenäoliselt alles 1824. aastal ühes Švaabimaa metallitöökojas. Sõrmkübaraid on valmistatud erinevatest hinnalistest metallidest, aga ka portselanist, luust, kummist, tselluloidist, kaseiinist ja isegi klaasist. Tänapäeval on ilmselt plastmassist sõrmkübarad kõige populaarsemad ja vanu käsitööna valminuid leidub üsna vähe.

Kääre vajatakse tikkimistööl nii riide kui lõnga lõikamiseks, aga ka kirjamotiivide kujundamiseks. Kui aukude lõikamiseks on vajalikud väikesed, sirgete ja teravate otstega käärid, siis lõngaotste ja rišeljöötikandi aukude lõikamiseks on aga sobivamad ülespoole kumerate otstega käärid. Arvatakse, et esimesed käärid loodi Egiptuses umbes 1500 e.m.a. Head käärid on tingimata terasest ja hästi teritatud.

Muidugi ei saa tikkida ilma nõelata. Spetsiaalne tikkimisnõel leiti Mükeenest ja selle vanus on üle nelja tuhande aasta. Algsed nõelad olid tehtud loomade luust ja sarvedest ning niidina kasutati loomakõõluseid. Rauast nõel leitud 14. sajandil ning silmaga nõel alles 15. sajandil.

Läbi ajaloo on suured tikandimeistrid olnud mehed, naiste harrastuseks kujunes käsitsitikkimine alles pärast tikkimismasina leiutamist. Ammusest ajast on teada ka tikkimise rahustav mõju ja võib-olla see ongi olnud põhjuseks, miks tikkimisega on tegelnud mitmed suured riigimehed, nagu näiteks Rootsi kuningas Gustav V, kelle tikandid olevat silma paistnud suure meisterlikkuse poolest.

Tikkima hakkas inimolend ammu, võib arvata et siis, kui viigilehest kehakatteks jäi napiks, ja toekam riidetükk nahkadest õmmeldi kokku värviliste kiudude või naharibadega. Edaspidi tikkimistendents ainult süvenes ning tikandit rõivastusest päriselt välja tõrjuda ei õnnestunud ühelgi moekapriisil, see vaid allutati stiilimuutustele. Rahvarõivastel oli tikand peamiseks ehteks ja asendas sissekootud ornamenti. Luksuslikud väljaanded tikkimise ja pitside mustritega ilmusid juba 16. sajandi teisel veerandil Saksamaal ja Itaalias. Kuni 19. sajandi alguseni, kui tikandite tarbeks hakati levitama massitiraazis valmismustreid, millele tuli vaid valida meelepärane materjal ja kujundid, võttis tikand eeskujusid teistest kunstialadest. Tõeline tikandipalavik puhkes 19. sajandi teisel veerandil, sedapuhku tekstiilsetel sisustuselementidel, nagu sirmid, mööblikatted, linad ja linikud, kardinad ja voodipesu. Leiutati aina uusi tehnikaid nii värvilise kui valgetikandi jaoks. Valget ja värvilist tikandit, pilutamist ja pitsitööd õpetati 1914. aastal avatud Tallinna Kunsttööstuskooli naiskäsitöö osakonnas. Suuremõõtmeliste lippude ja kirikutekstiilide tikkimine tõi osakonnale nii tuntust kui ka majanduslikku tulu.

Kopfi töökoja töid meie muuseumikogus võib kokku lugeda ühe käe sõrmedel. Sellegi garnituuri puhul võib Kopfi osa tõenäoliselt piirduda üksnes pakendamise ja väärismetalli märgistamisega, kuid tegemist on väärtusliku täiendusega muuseumi disainikollektsioonile. Ja muidugi ei ole põhjust arvata, et niisugune garnituur oleks olnud igal käsitööd harrastaval perenaisel, tegemist oli ikka keskmiselt jõukama majaprouaga. Joseph Kopf (1867-1930) asutas Tallinnas oma kullassepatöökoja 1891. aastal, tema meistrimärgiks sai kullasseppade kaitsepühaku Eliguse figuur. Selle märgiga lauahõbedat leidub paljudes kodudes veel tänapäevalgi. Tuntus tuli Kopfile peamiselt lauahõbeda, ehete, aga ka ordenite (Riigivapi teenetemärk, Kotkarist, Vabadusrist) tootmise läbi, kuulsust töid ka individuaaltellimused, millest esinduslikem on kahtlemata kunstnik Paul Luhtena poolt kavandatud president Konstantin Pätsi ametitunnus – Riigivapi teenetemärgi kett, mis praeguseni asub Moskvas Relvapalatis. Joseph Kopf suri 1930. aastal, tema firma jätkas tegevust kuni natsionaliseerimiseni 1940. aastal. Kopfi kullassepatööstuse baasil kujundati Kunsttööstuste Kombinaadi metallehistöö ateljee.

Merike Alber
Kuraator

Baltimaade moderniseerimist käsitlevad näitused Vilniuses

09.12.2011-12.02.2012

Vilniuse Rahvusgaleriis avatakse 9. detsembril kaks rahvusvahelist näitust, mis on pühendatud nõukogude perioodi kunstile, arhitektuurile ja disainile 1960.–1970. aastatel: “Moderniseerimine. Balti kunst, arhitektuur ja disain 1960.–1970. aastatel” ja “Me metamorfne tulevik. Disain, tehniline esteetika ja eksperimentaalne arhitektuur Nõukogude Liidus 1960–1980”.

Näituse avamine: reedel, 9. detsembril 2011, kell 18.00
Leedu Rahvusgalerii, Konstitucijos ave 22, Vilnius
Pressikonverents: reedel, 9. detsembril 2011, kell 11.00

“Moderniseerimine. Balti kunst, arhitektuur ja disain 1960.-1970. aastatel”

Elav mälestus Nõukogude-aegsest kunstist, arhitektuurist ja disainist Baltikumis on muutumas ajalooks. Baltikumi nähti tollases Nõukogude Liidu kontekstis sageli meenutuse või osana millestki läänelikust, omamoodi sisevälismaana. Baltikumi kohvikute ja restoranide, mereäärsete sanatooriumide, uute elamupiirkondade ja avalike hoonete kujundus ning arhitektuur eristus selgelt piirkondlikuna muutudes legendaarseks.

Eriti populaarseks muutusid esemed, mis sümboliseerisid mugavust argielu tasandil: läti raadiod, eesti valgustid, leedu kaasaskantavad telerid, Baltikumi tarbekunst ja suveniirid ja palju muud.

Näituse eesmärk on esile tõsta ja tutvustada seda arusaama ning sellega otseselt seonduvat materjali – 1950. aastate lõpust hoogustunud tehnoloogilist, sotsiaalset ja kultuurilist uuenemist, avarades nii arusaama moodsast lähenemisest elukeskkonnale Eestis, Lätis ja Leedus.

1960. aastate alguseks oli tööstusesse suunatud hulk kunstnikke, kelle töö tulemused aina enam vormi võtsid, tööstuskunstist oli saanud kunstiinstituutides õpetatav ariala ja sellega tihedalt seotuna kerkisid esile küsimused esemelise ja elukeskkonna kujundamisest laiemalt. Mitmel puhul viisid selleletemalised otsingud ka huvitavate eksperimentideni.

Näitus koosneb neljast osast, käsitledes avaliku ruumi (linn) ja privaatse ruumi (kodu) moderniseerimist, disaini levikut (tööstuskunst) ja tarbimise ning elustiiliga (vaba aeg) seotud aspekte Baltikumis.

Näitus tuleb eksponeerimisele Eesti Tarbekunsti- ja Disainimuuseumis 07.07.-02.09.2012

Näituse partnerid: Eesti Tarbekunsti- ja Disainimuuseum, Eesti Ajaloomuuseum, Eesti Rahvusraamatukogu, Eesti Arhitektuurimuuseum, Eesti Filmiarhiiv, Tallinna Kaubamaja; Läti Kunstiakadeemia, Läti Arhitektuurimuuseum, Läti Audiovisuaalsete dokumentide arhiiv, Läti Tarbekunsti- ja Disainimuuseum, Läti Ajaloomuuseum, Läti Rahvusraamatukogu, Riia Motormuseum, Läti Kaasaegse Kunsti Keskus, Läti Raudteeajaloo muuseum, Riia Ajaloo- ja Navigatsioonimuuseum, Riia Portselanimuuseum; Leedu Kommunikatsiooniajaloo muuseum, Leedu Kunstimuuseum, Leedu Riiklik Keskariiv, Leedu rahvuslik televisioon ja raadio, Martynas Mažvydase nimeline Leedu Rahvusraamatukogu, Leedu Rahvusmuuseum, Vilniuse Kunstiakadeemia, Vytautas Suure sõjamuuseum, erakogud, kunstnikud ja nende perekonnad.

Kuraatorid: Lolita Jablonskienė (Leedu Rahvusgalerii), Kai Lobjakas (Eesti Tarbekunsti- ja Disainimuuseum) ja Iliana Veinberga (Läti Kaasaegse Kunsti Keskus)

Graafiline disainer: Indrek Sirkel

Näituse kujundajad: Aleksandras Kavaliauskas and Andrius Skiežgelas

Näitus valmis projekti RECUPERATING THE INVISIBLE PAST raames Euroopa Liidu programmis Culture 2007-2013 toel.

Peasponsor: BTA Insurance

Meediapartnerid: Vilniaus diena, Lithuanian National Radio and Television

Sponsorid: Leedu Vabariigi Kultuurifond, Vilniuse linnavalitsus, Vilniuse Disainikolledž, Eesti Kultuurkapital, Eesti Kunstiakadeemia, JCDecaux, Servier Pharma, Gedeon Richter, Re-board.

Leedu Rahvusgalerii
Konstitucijos 22, LT-08105 Vilnius
Tel. (370 5) 2122997
www.ldm.lt, www.ndg.lt, www.muziejai.lt

Lisainfo:

Kai Lobjakas, kai@etdm.ee

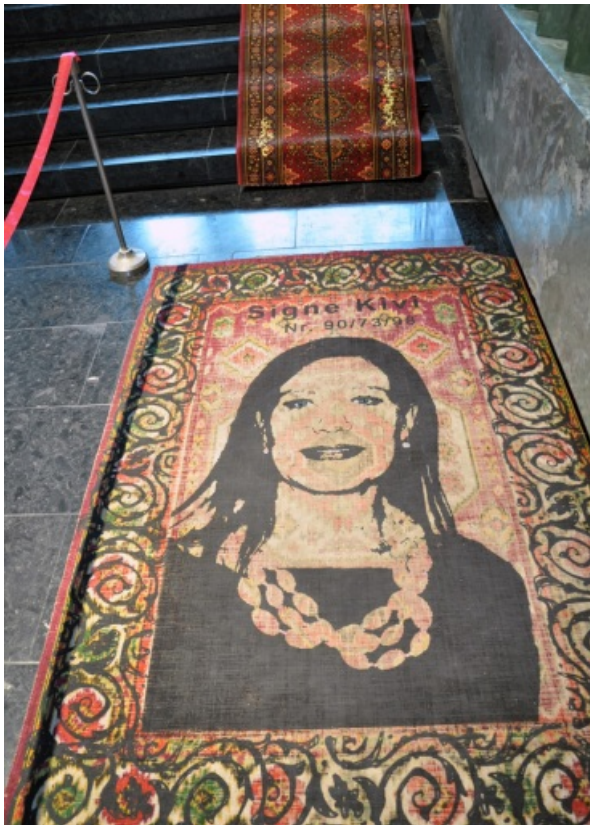
Lolita Jablonskienė, lolita@ndg.lt

Kaunase 8. Tekstiilibiennaal '11: REWIND-PLAY-FORWARD

22.09.-04.12.2011

Kaunase tekstiilibiennaal kui visuaalsete ja esitletavate kunstide ühislava; kunsti, teaduse ja tööstuse kohtumispaik oli seekord laiahaardelisem kui kunagi varem, haarates oma katuse alla pea lugematu hulga näitusi, alaprogramme, eri maade esitlusi, konverentse, loenguid, töötubasid, ekskursioone ja tantsuetendusi.

Osa näitusest REWIND History eksponeeritakse tarbekunsti- ja disainimuseumis 11. veebruarist 4. aprillini 2012. aastal.

Signe Kivi ainsa peanäitusele valitud eesti kunstnikuna näitas aastatel 2003-2010 valminud teost "Võimu vaibad".

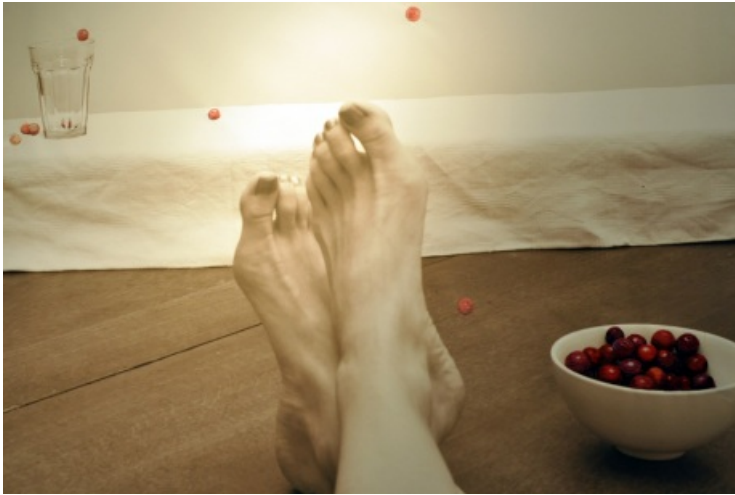
Vaade Monika Järgi koostatud Eesti ekspositsioonile, mida saab vaadata Kaunase galeriis Meno Parkas kuni 31. detsembrini.

Eraldi ekspositsioon oli koostatud erinevate koolide tekstiili eriala üliõpilastöödest. Vaade Tartu Kunstikooli üliõpilaste esitlusele.

Vaade Eesti Kunstiakadeemia üliõpilaste esitlusele.

Lina Joniké (Leedu) kombineerib oma töödes digitaalset trükki tikkimisega.

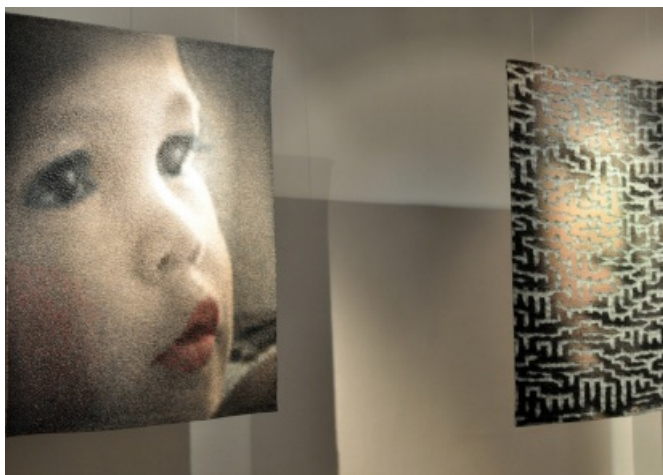
Üliõpilaste näituse üks poeetilisemaid teoseid oli sari jalanõusid, mis olid tehtud kapsalehtedest, roosiõitest ja teistest orgaanilistest materjalidest.

Pranas Griušyse (Leedu) maali "Ülilihntne süžee" tekstiilne tõlgendus tuleb eksponeerimisele ETDM-is koos teiste Leedu maalikunstist inspireeritud teostega.

Prantsuse kunstnik Virginie Rochetti ühendab oma teostes koomikslike temaatika ja *Bayeux* vaiba surematuse, niisamuti nagu masintikkimise ja aeganõudva käsitöö.

Lia Cooki (USA) eksperimentaalsed žakaartehnikas teosed asetsevad käsitöö, kunsti ja disaini piiril, olles eeskujuks paljudele Euroopa noortele tekstiilikunstnikele.

Silja Puraneni (Soome) teoseid iseloomustab vanade kodutekstiilide taaskasutamine. Tema ekspositsioonis toimus üks paljudest biennaali programmi kuulunud tantsuetendustest, kus publiku silme all ärkas läbi kaasaegse tantsu ellu kunstniku loodud müütiline maailm.

6. TALLINNA RAKENDUSKUNSTI TRIENNAAL**23.11.2012-03.02.2013**TEEMA

„Kogumise kunst”

KURAATOR

Love Jönsson (Rootsi)

NÄITUS

Geograafiliste piiranguteta konkurssnäitus on avatud kõigile kunstnikele ja disaineritele. Osaleda võivad nii professionaalid kui üliõpilased. Töö autoriõigus peab kuuluma kunstnikule ning töö ei tohi olla juhendatud. Näitus toimub 23.11.2012–03.02.2013 Tallinnas, Eesti Tarbekunsti- ja Disainimuseumis. www.etdm.ee

ŽÜRII

Näitusele valib tööd rahvusvaheline žürii, mille esimeheks on näituse kuraator.

Tööde valik on anonüümne ja tehakse 5. märtsiks 2012 laekunud digitaalse pildimaterjali põhjal.

Preemiad valib žürii eksponeeritud tööde hulgast vahetult enne näituse avamist.

PREEMIAD

Näituse preemiafond on 4000 eurot.

Näitusel antakse välja üks peapreemia ja kaks võrdset teist preemiat.

Žürii jätab endale õiguse preemiad ümber jagada. Preemiad tehakse teatavaks näituse avamisel 23. novembril 2012.

KATALOOG

Triennaali näitustest ja sündmustest antakse välja kataloog, mille tiraažist saab iga näitusele valitud kunstnik ühe eksemplari tasuta.

OSAVÕTUANKEEDI SAATMISE TÄHTAEG**5. märts 2012**TEEMA, OSAVÕTUTINGIMUSED, ANKEET JA INFO EELMISTE TRIENNAALIDE KOHTAwww.trtr.eeKORRALDAJA

Triennaali korraldab MTÜ Tallinna Rakenduskunsti Triennaali Ühendus

KONTAKTinfo@trtr.eewww.trtr.ee

6. Tallinna rakenduskunsti triennaal
Eesti Tarbekunsti- ja Disainimuseum
Lai 17

10133 Tallinn, Eesti

Tel +372 6274602

Kontaktisik: Ketli Tiitsar

CONTEXTILE 2012 TRIENAL DE ARTE TÊXTIL CONTEMPORÂNEA**Rahvusvaheline kaasaegse tekstiilikunsti näitus, Guimarães, Portugal****01.09.-14.10.2012**

Konkurss on avatud kõigile kunstnikele, teos peab olema valminud perioodil 2009-2012. Teos peab sisaldama tekstiilielemente, ei tohi ületada 2 m³ ja kaaluda enam kui 20 kg, peab olema originaalne ja teostatud kõrgel tehnilisel tasemel.

Tähtaeg on **15. veebruar 2012**.

Lisainfo ja vormid: <http://contextile.wordpress.com/>

SOOME

Disainimuuseum www.designmuseum.fi

14.10.-08.01. **Jump In! 100 Years of Finnish Comic Strips.** Näitus annab ülevaate soome koomiksi sünni- ning arenguloost.

Klaasimuuseum www.suomenlasimuseo.fi

09.09.-31.12. **Lasikompania – Glass Artists of Nuutajärvi.** Näha saab kuueteistkümnelt 2004. aastal loodud Nuutajärve klaasikunstnikeühingusse kuuluva kunstniku, disaineri ja klaasipuhuja töid.

TAANI

Taani Disainimuuseum www.designmuseum.dk

08.04.-30.12. **Danish design - i like it! jasper morrison.** Disainer Jasper Morrisoni poolt kureeritud näitus disainimuuseumi kogude põhjal.

INGLISMAA

Londoni Disainimuuseum www.designmuseum.org

16.11.-04.03. **Terence Conran – The Way We Live Now.** Disaineri Sir Terence Conrani 80. juubeli puhul üles seatud näitus, hõlmates ajajärke alates sõjajärgsest Inglismaast tänaseni välja.

24.08.-22.01. **This is Design.** Näitusel on väljas muuseumi kogust pärinevad tähteosed, nagu näiteks Londoni tänavapildis iseloomuliku objektina tuntud neljakandiline punane telefoniputka.

24.08.-22.01. **Designers in Residence.** Tutvustab tulevase disainimaailma sisenejaid.

Victoria ja Alberti Muuseum <http://www.vam.ac.uk/index.html>

24.09.-15.01. **Postmodernism: Style and Subversion 1970-1990.** Mida kujutab endast postmodernism ning kuidas see sai alguse?

AUSTRIA

Viini Mööblimuuseum www.hofmobiliendepot.at/en/home.html

21.09.-22.01. **Intimate Witnesses. From the Washstand to the Bathroom.** Ülevaade hügieeni ajaloost Euroopas, eksponeeritakse ajastuhõngulisi vannitoa interjööre ning sinna juurde kuuluvat.

BELGIA

Genti Disainimuuseum <http://design.museum.gent.be>

19.11.-26.02. **Kaj Franck. Finnish design icon.** 2011. aastal möödub sada aastat soome ühe nimekama disaineri ning professori Kaj Francki sünnist. Retrospektiiv keskendub disaineri loomingule.

19.11.-26.02. **Coca-Cola: 125 years of design.** 125 aastat on disainitud ühe laialdasemalt tuntud brändi imagot pudelikujunduse, reklaamlehtede kui televisioonikampaaniate kaudu. Allikana on kasutatud Atlantas (USA) paiknevaid arhiive.

28.10.2005-31.12.2012 **Alonso collection. From art nouveau to Studio Glass Movement.** Mitmeid aastakümneid tagasi hakkas hr. Alonso huvi tundma klaasi erinevate tehniliste teostusvõimaluste vastu.

Tema kireks saigi kristall- ja klaasesemete kolleksioneerimine, hõlmates perioodi 19. sajandi lõpust kuni 1990. aastateni: alates art nouveau'st Studio Glass liikumiseni.

Vaata ETDMi tegemisi Facebookis

<http://www.facebook.com/pages/Eesti-Tarbekunsti-ja-Disainimuuseum/171393509538373>

Eesti Tarbekunsti- ja Disainimuuseum

Lai 17, 10133 Tallinn

Avatud K-P 11-18 (kassa ja muuseumipood 11-17.45)

Muuseum on suletud 24., 25., 31. detsembril ja 1. jaanuaril; 23. detsembril avatud 11-15

Kassa tel. 627 4611

www.etdm.ee

Koostajad: Merike Alber, Kai Lobjakas, Ketli Tiitsar, Helen Adamson, Airi Ligi, Anne Tiivel, Alice Kessler, Dagmar Siida, Kristi Paap

Fotod: Ivar Veermäe, Jarmo Nagel, ETDM

Makett: Martin Pedanik

Tagasisidet ja kaastööd ootame aadressil kristi@etdm.ee